

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sdo/12/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898721
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9015898721.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. XXX, 2/ T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. XXX, 3/ P. X. nar. XX.XX.XXXX bytom R., všetci právne zastúpení Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, advokátom, AK so sídlom v Žiline, Jána Reka 13, proti žalovanému: Okresný úrad v Žiline, so sídlom v Žiline, Janka Kráľa 4, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ObPÚ 2008/00718/Št/PPÚ-SV zo dňa 28. marca 2012, a o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. mája 2014, č. k. 10Sžr/124/2013, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní z a s t a v u j e .
Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 28. mája 2014, č. k. 10Sžr/124/2013 zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline, č.k. 20S/86/2012-69 zo dňa 4. júna 2013. Krajský súd uvedeným rozhodnutím zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/86/2012-58 zo dňa 7. mája 2013 s poukazom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 210a O.s.p. Uvedeným uznesením č. k. 20S/86/2012-58 zo dňa 7. mája 2013 súd konanie zastavil s poukazom na ust. § 250 ods. 3 O.s.p. z dôvodu, že žaloba žalobcov bola podaná oneskorene.

Žalobcovia proti uvedenému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (zo dňa 28. mája 2014, č. k. 10Sžr/124/2013) podali dovolanie podľa § ust. 236 ods.1, § 239 ods.1, písm. a/ O.s.p. Žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu. Uplatnili si náhradu trov dovolacieho konania.

V dôvodoch dovolania poukazom na skutkové zistenia danej veci, zákonnú úpravu vzťahujúcu sa k predmetu súdneho prieskumu, žalobcovia namietali, že odvolací súd vychádzal z nedostatočne zisteného stavu veci, odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, z ktorých dôvodov žalobcom ako účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, poukazom na ust. podľa § 241 ods. 2 O.s.p. a čl. 6 ods.1 Európskeho dohovoru.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. mája 2014, č. k. 10Sžr/124/2013 bolo právoplatne ukončené konanie o odvolaní žalovaného správneho orgánu proti uznesenie Krajského súdu v Žiline, č.k. 20S/86/2012-69 zo dňa 4. júna 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie žalobcov a dospel k záveru, že konanie o ňom treba zastaviť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona; opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, prvá a druhá veta O.s.p.).

Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 tretia veta O.s.p.).

Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom podľa tretej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo vyplýva, že proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný, teda vychádzajúc zo znenia právnej normy upravujúcej prípustnosť opravného prostriedku proti rozhodnutiu najvyššieho súdu je zrejmé, že proti rozhodnutiu najvyššieho súdu nie je prípustný tak riadny, ako aj mimoriadny opravný prostriedok a súčasne zo žiadneho ustanovenia piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo nevyplýva prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu najvyššieho súdu v správnom súdnictve. Z uvedeného plyní záver, že najvyšší súd v správnom súdnictve nie je dovolacím súdom a teda ako súd dovolací nemá právomoc konať, z ktorých dôvodov neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v danej veci pred najvyšším súdom.

Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. konanie zastavil, keďže nemal právomoc konať vo veci samej.

Uvedený právny záver rešpektuje aj dnes už konštantná judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej „niet žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné“ (k tomu pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 87/09 a sp. zn. IV. ÚS 208/08). Ústavný súd taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že „v civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo prerokúvaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnictvo preskúvaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnictvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarca nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. V danej súvislosti nesmie byť máťúce, že správne a civilné súdnictvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“ (k tomu pozri rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 208/08 - www.concourt.sk).

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako to je

uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 5:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.